

ODNOŻKA (7) *sb f*

-łz- (6), -ż- (1).

Oba o oraz a jasne.

sg N odnożka (1). ◇ pl N odnożki (4). ◇ G odnożek (1). ◇ A odnożki (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przyładow) – XVII w.

Dem. od „odnoga” (7) :

1. *Od znac. ‘młoda gałązka, pęd szcep’; brachium Mącz, Cn; surculus Mącz (5) : Duramen et Duramentum, Brachium vitis, Odnożká máćiczna/ álbo winna máćycá. Mącz 98a; Bigemmis surculus, Rofzczká máyąc rowne dwie odnożki/ od pieńká łzczepnego pochodzące. Mącz 143b, 136a.*

Szeregi: »gałąż a odnożka« (1): Stolo, Fruticatio inutilis, Wilk/ to yeft niepożyteczne gąłęzi á odnożki ode pnia łie pułzczáyące. Mącz 420a.

»odnożka a latorośl« (1): Surculosus, Pełny odnożek á látrośli [!]. Mącz 435c.

2. *Od nie zaświadczonego u nas znac. ‘włoski na powierzchni rośliny lub korzenia’; capillamenta radicis, fibrae arboris vel stirpis Mącz; rami radicum Cn [tylko w pl] (2) : Capillamenta radicum dicuntur, Kołmacýny á włochátość ná korzeniu/ yáko ná pyotrufzce máłe łie odnożki okázuyą. Mącz 34c.*

Szereg: »odnożki albo włochacinki« (1): Fibrae arborum vel stirpium, Máłe odnożki álbo włochácinki ná drzewiéch. Mącz 125c.

Synonimy: 1. gałązka, latoroślka, odmłodka, roždźka, soszyk; 2. koniuszczek, kosmacinki, włochacinki.